

זה מתחיל ונאמר בלהבה הזאת שבוצרת בפנים. הסנה הזה שאכילי בחום תמיד,
שלוט באש ילדות וצללון, התרדמות ופאצות, אהבה ואושר. בעצם בכמה זמן זה
חייב לפרוץ החוצה. כמו לבה מהר געש. כמו אלבום חדש.

אני מביט סביבי על אננים ויוצרים בני דורי שויתרו על המקום הזה של שירים
חדשים בתוך ההמולה האועת והמסחרית שבחול, ומסתפקים במה שכבר עשו,
ומשהו בליבי מתכווץ.

למילי הטוב בורכתי בהמון אנשים עם אננים קשובות ולב בתוך לרווחה שצדיין
מחפשים את המקום האמיתי בו מוסיקה ומילים עושות שנינו. הם באים בהמוניהם
להופעות, והם מאזינים לשירים החדשים, ואני אסיר תודה ומתמלא בכל פעם
מחדש באמונה אופטימית בכוחה האדיר של אמנות.

"מקומות" הוא אלבום אישי מאוד, אוהב ופאצ, ומתבונן סביבו. השירים בו באים
ממקום צחוק ואמיתי, ומנסים להגיד משהו רחוק יותר ממילותיהם ולחנם.
גיליתי שוב במהלך העבודה שכמה שאתה יותר אישי וחשוף, אתה שולח יד ארוכה
יותר לתוך נפש של מי שומע.

אני לא לבד, במרתון הזה. כל האנשים המוכשרים בטירוף שנאצו באהבה בכל צליל
ותדר אחראים לא פחות ממני על מה שמגיע לאוזנכם. גל פדה הזאון שהפיק
מוסיקלית, ארז כספי עם הלב הצנך שהקליט ובישל, הננים והמוסיקאים
הנהדרים שהביאו חתיכה מנשמתם לכל הקלטה, הצוות המסור והאוהב שמלווה
אותי כבר המון שנים, הלהקה האהובה שמופיעה איתי, המשפחה התומכת,
החברים...

בכל אלבום אני עץ מחדש על אופני מצל רחובות ילדותי ושוב אני החולט שרובה
שמישהו ישמע את ליבו. תודה רבה לכם שאתם שם תמיד לשמוע ולחבק.

דני רובס